

31te Møde.

Onsdag den 7. December Kl. 1.

Formanden: Med Skrivelse af Gaars Dato oversender Folketingets Formand:

Forslag til Lov om Foranstaltninger mod smitsomme Sygdommes Udbredelse paa Færøerne,

hvilket Lovforslag er vedtaget af Folketinget. Lovforslaget forelægges herved. Eksemplarer er omdelt.

Den under Nr. 3 paa Dagsordenen opførte Sag vil efter derom fremsat Ønske blive behandlet først.

Man gik da til:

Første Behandling af Forslag til Lov om Tillæg til Lov Nr. 258 af 28. Juni 1920 om Indførelse af dansk Personret, Familieret og Arveret i de sønderjydske Landsdele.

(Lovforslaget findes i Tillæg A. Sp. 4265).

Lovforslaget sattes til Forhandling.

Karberg: Da Lovforslaget er ledsaget af udførlige Bemærkninger, er der neppe Anledning til at fremkomme med mere her end nogle ganske faa Bemærkninger. Myndighedsalderen i Sønderjylland er allerede nu 21 Aar, og da det Lovforslag, der er fremsat om Umyndighed og Værgemaal, ogsaa forudsætter denne Myndighedsalder indført i Danmark, vil der neppe være Anledning til, at man i en Overgangstid, indtil denne Lov træder i Kraft, hvilket neppe vil ske før 1. Januar 1922, sætter Myndighedsalderen i Sønderjylland op til 25 Aar. Hvad angaar den anden Sætning i § 1, er den en Følge af en Fejlskrivning eller en Fejlredaktion i Lov Nr. 258 af 28. Juni 1920, hvor der i § 45 staar: „Ved Umyndighedsdekreter, der afsiges efter Udgangen af September 1921...“ Der skulde staa: Udgangen af December 1921. Det er nu rettet her. Sætningen indføres i øvrigt med samme Ordlyd som i § 45 i Loven af 1920, kun at September, som sagt, er rettet til December. — § 2 skal rette paa et Forhold, der har medført en Del Ulemper i Sønderjylland, idet de under det tyske

Styre oprettede Rentegodser havde den Behæftelse i Grundbogen, at de var underkastet ganske særlige Arvegangsregler. Denne Behæftelse er, skønt Renten og alle de økonomiske Byrder til Tyskland er afløst, ikke blevet udslettet, idet den tyske Lovgivning ikke forudsætter Muligheden af en saadan Udslettelse. § 2 forudsætter Udslettelse og skaber derved Mulighed for at faa disse Rudimenter af en Lovgivning, der kun kan skabe bitre Minder dernede, fjernet. Samtidig vil der maaske ogsaa fra gammel Tid være enkelte særlige Arveregler med Hensyn til faste Ejendomme, der ikke svarer til moderne Forhold, og som paa denne Maade bringes i Overensstemmelse med Nutidens Krav. Jeg anbefaler Lovforslaget til hurtig Fremme. Loven skulde jo helst træde i Kraft inden 1. Januar 1922.

Steincke: Det foreliggende Lovforslag vedrører dels et privatretligt, dels et arveretligt Spørgsmaal. Hvad det første angaar, har vi intet imod, at man undlader at overføre de nugældende indviklede og ikke videre heldige danske Myndighedsregler til Sønderjylland, som allerede i Forvejen er inde under et mere moderne System. Navnlig finder vi Forslaget rimeligt i Betragtning af, at vi samtidig har faaet forelagt et andet Lovforslag om Umyndighed og Værgemaal, der netop overfører de Regler, der hidtil har været gældende i Sønderjylland, til ogsaa at gælde i det øvrige Kongerige. Til det andet Punktum i § 1 har jeg egentlig ikke noget at bemærke. Med Hensyn til § 2 angaaende de særlige slesvigske Arvegangsregler for Bøndergaarde kan vi ikke have noget imod, at disse Regler bortfalder, og jeg finder det rigtigt, at det udtrykkelig udtales nu, naar man ikke har været saa forudseende at sige det allerede ved Vedtagelsen af Lov Nr. 258 af 28. Juni 1920. Jeg kan altsaa i det hele taget paa mit Partis Vegne anbefale dette lille Lovforslag til hurtig Vedtagelse i uforandret Skikkelse.

J. Chr. Møller: Efter de udførlige Bemærkninger, der er gjort til Lovforslaget, skal jeg indskrænke mig til at udtale, at jeg paa mit Partis Vegne kan tiltræde samme. Det er jo ikke vidtrækkende. Jeg skal derfor nøjes med at anbefale det til Vedtagelse.

Hermed sluttede Forhandlingen.

Lovforslagets Overgang til anden Behandling
vedtoges uden Afstemning.